

وفات حکیم و سیاستمدار بزرگ "خواجه نصیرالدین طوسی" (672 ق)

پس از حمله ی مغولان به ایران، مقام علمی و ارزش فکری خواجه نصیرالدین طوسی موجب شد تا هلاکوخان مغول، او را در شمار بزرگان خود دانسته، نسبت به حفظ و حراست از جان وی کوشا باشد.

پس از حمله‌ی مغولان به ایران، مقام علمی و ارزش فکری خواجه نصیرالدین طوسی موجب شد تا هلاکوخان مغول، او را در شمار بزرگان خود دانسته، نسبت به حفظ و حراست از جان وی کوشا باشد. از آن پس، خواجه، دارای مقام و نفوذ فراوانی شده و خدمات بسیاری به فرهنگ اسلام و کشورهای مسلمان روا داشت. جلوگیری از به آتش کشیدن مراکز فرهنگی، کتابخانه‌ها و مؤسسات علمی، نجات جان دانشمندان و علمای بزرگ زمان که مورد غضب مغولان بودند، جلوگیری از تهاجم مغولان به کشورهای اسلامی و نیز احداث و تجهیز رصدخانه‌ها و عظیم مراغه و کتابخانه‌ها و بزرگ آن، از جمله خدمات ارزنده‌ی خواجه نصیر در دوران وزارت در دستگاه مغولان می‌باشند. همچنین محفل درسی خواجه، رونقی فراوان داشته و شاگردان فاضلی در آن تربیت یافتند. علامه حلی، کمال الدین میثم بحرانی، قطب الدین رازی و سید رکن الدین استرآبادی و... از جمله شاگردان خواجه می‌باشند. از این عالم بزرگ شیعی بیش از 80 کتاب و رساله به جای مانده که اخلاق ناصری، اساس‌الافتباس، اوصاف الاشراف و علم‌المثلث از آن جمله‌اند. این دانشمند گرانقدر در 75 سالگی دیده از جهان فروبست و در کاظمین عراق مدفون گشت.